

מ"ת 10274/02/19 - מדינת ישראל נגד אברהם ג'ליל (עציר)

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 10274-02-19 מדינת ישראל נ' ג'ליל(עציר)
תיק חיצוני: 81888/19

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקשת באמצעות עו"ד אייל מדינת ישראל
עמאר
נגד
משיב באמצעות עו"ד עבאס אברהם ג'ליל (עציר)
זאהר

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים נגדו. במקביל הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של **נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש, אי ציות להוראות שוטרים ונהיגה ללא ביטוח**. זאת, לאחר שביום 20.2.19, סמוך לשעה 23:40, נהג ברכב פרטי, מסוג "סובארו", מ.ר. 31333301, בשפרעם, בקלות ראש, ולא ציית לניידת משטרה, שנסעה אחריו, כרזה לו לעצור, וסימנה באורות מהבהבים לעצור. המשיב האיץ מהירותו, המשיך בנסיעתו, פנה שמאלה, לא נתן זכות קדימה לרכב, עד שהופסק המרדף אחריו, נוכח הסיכון למשתמשי הדרך. ביום 21.2.19, הגיע המשיב, רגלית, סמוך לשעה 6:00, לתחנת שפרעם, לביצוע עבודות שירות, ונעצר.

בארוע המתואר נהג המשיב כשהודע לו שהוא פסול מנהיגה בתת"ע 17-02-2007, מיום 7.1.19, בנוכחותו, למשך 3 שנים, והפקיד רישיון נהיגה. כן נהג בארוע ללא תעודת ביטוח תקפה.

2. לשיטת המבקשת, קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב. צוין שהמשיב נוהג משנת 2011, לחובתו 15 הרשעות קודמות, לרבות 2 הרשעות בגין נהיגה בשכרות. הרשעה אחרונה, בגין עבירה של נהיגה בשכרות, מיום 7.1.19, בעטיה נפסל לתקופה של 3 שנים, הפקיד רישיונו, וכן הושת עליו מאסר בפועל, לנשיאה בעבודות שירות, ומאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים, למשך 3 שנים. צוין שמסוכנותו נלמדת מנסיבות המקרה החמורות שארעו בעת שנשא מאסר בעבודות שירות.

למשיב תיק נוסף, התלוי ועומד נגדו, בעטיה של עבירה של נהיגה בשכרות, מס' דוח 14211500161, הממתין לאישור תובע. לטענת התביעה אין מקום לחלופת מעצר, שכן המשיב הוכיח בהתנהגותו שאין לתת בו אמון.

3. ב"כ המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה וטוען לכרסום בחומר הראיות בשל שורה של פגמים, המעלה, לטענתו, שאין בחומר הראיות פוטנציאל להרשעת הנאשם. לחלופין, אם בית המשפט יקבע קיומן של ראיות לכאורה,

הסכים הסנגור לקיומה של עילת מעצר, אולם ציין שניתן להשיגה בדרך של חלופת מעצר, בבית הוריו, בשפרעם, בפיקוחם. צוין שאביו, נכה, ואמו, עקרת בית, ויפקחו עליו במשך כל שעות היום.

4. המפקחים המוצעים העידו לפני.

אביו, מר חליל אבו ג'ליל, אינו עובד, ציין שבנו חשוד בנהיגה בפסילה, והרכב שייך לבנו השני, ונמצא כעת אצל אחד מהפועלים של הבן. כשנשאל מדוע לא שיתף פעולה בחקירתו, כשנשאל היכן הרכב, השיב שמסר לחוקר שהרכב נמכר, והמשפחה לא נוסעת בו שלא יגרם לו כל נזק. כשנשאל, לגבי גרסתו שהרכב אצל אחד הפועלים, השיב שעסקת המכירה עדיין לא הסתיימה.

אמו, גב' דיאנה אבו ג'ליל, עקרת בית, ציינה שבנה חשוד בנהיגה ללא רישיון נהיגה.

ב"כ המבקשת טוען שהמפקחים אינם ראויים לפיקוח ואין לתת בהם אמון. עיון בחומר החקירה, נטען, מעלה שהוריו של המשיב שיתפו עמו פעולה בהעלמת הרכב ובאי שיתוף הפעולה עם השוטרים. זאת ועוד, גרסתו של האב, סותרת את גרסתו במשטרה.

ב"כ המשיב, ציין מנגד, שהאם כלל אינה מוזכרת בחומר הראיות.

בחינת הראיות לכאורה

5. חומר החקירה הוגש לעיוני ומצאתי שיש בו די ראיות לכאורה להרשעת הנאשם במיוחס לו.

אפנה תחילה לדוחות הפעולה של השוטרים.

מדוח הפעולה של השוטר שבתאי כהן עולה שבעת סיור, במדי סיור, בניידת, בשפרעם, הבחין בכיכר השהידים, ברכב "סובארו", בו נהג המשיב, תושב שפרעם, המוכר לו מעבודתו בשטח, כפסול לנהיגה למשך 3 שנים, ומבצע עבודות שירות בתחנת שפרעם. צוין שבעת הגיעו לכיכר, הבחין השוטר במשיב, דרך השמשה הקדמית, השקופה, והחל בנסיעה אחריו, תוך כדי שהבהב לו, ושותפו כורז לו בשמו, לעצור בצד. המשיב לא נענה לקריאות השוטרים, האיץ את מהירותו לכיוון מזרח, עד לכיכר מספר 6, כשהשוטרים ממשיכים לכרוז לו לעצור. בדרך המשיב לא נתן זכות קדימה לרכב שהגיע מכיוון מזרח לכיכר ונמלט. השוטרים המשיכו בנסיעה אחריו, תוך שמירה על קשר עין רצוף, בשכונת אל מידאן. בשלב מסוים, כשהמשיב החל לסכן את עצמו ואת משתמשי הדרך, המרדף הופסק. היות שזהותו ומענו מוכרים, החלו סריקות אחריו אך הוא לא אותר. צוין שתאורת הרחוב הייתה תקינה. צוין שהמשיב לא נמצא בביתו, הבית היה סגור ולא היה בו איש למסירת הזמנה. השוטר שוחח עם אחיו, נביל, וזה מסר לו שהמשיב אינו מדבר עמו, ויצא מהבית.

מדוח הפעולה של השוטר מחמוד זוביאדת, שותפו לניידת של השוטר שבתאי, ומדוח הפעולה של השוטר עומר אסרף, שנסע בניידת עוקבת, עלו דברים דומים.

במזכר של השוטר שבתאי, מיום 21.2.9, צוין שזיהה בוודאות את המשיב נוהג ברכב ה"סובארו", דרך שמשה קדמית, שקופה. צוין שהחלונות הצדדיים של הרכב מחופים בכיסוי פלסטיק כהה, ולא ניתן לזהותו דרך חלונות הצד. צוין

שבשיחה טלפונית עם אחיו, נביל, זה מסר שהרכב רשום על שמו, ורכש את הרכב למשיב.

במזכר נוסף צוין שהשוטר עומר עיכב לתחנה את המשיב, שהגיע רגלית, לביצוע עבודות שירות. צוין שהשוטר שבתאי שאל את המשיב מדוע הוא נוהג והוא ציין שהוא לא נוהג היות שהוא פסול וכנראה משהו אחר נהג, וציין שזה חודשיים הוא לא מתגורר בביתו.

במזכר של השוטר מוחמד זובידאת צוין שהמשיב עוכב בבוקר בתחנה, ובחדר הסיור זיהה בוודאות את המשיב כמי שנהג ברכב ה"סובארו", ונמלט.

מהודעתו של המשיב במשטרה עולה שהוא ידע שהוא פסול לתקופה של 3 שנים. כשנשאל האם יש לו רכב "סובארו", השיב: "זה בשם של אח שלי אבל שלי" וציין שהרכב עלה לו 32,000 ₪.

בהודעתו ציין אחיו של המשיב, נביל אבו גליל, שרכב ה"סובארו" שייך לו, אולם אחיו "נוסע עליו הכי הרבה". כשנשאל היכן הרכב ציין אצל אחותו.

בהודעתו, מיום 21.2.19, מסר אביו של המשיב, ח'לילי אבו ג'ליל, שהרכב נמצא אצל בתו, באעבלין, זה 4 ימים.

ממזכר של השוטר שבתאי כהן עולה שליום למחרת האירוע, ביום 21.2.19, התקשר אליו נביל אבו גליל, אחיו של המשיב, ומסר לו שהמשיב לא נהג ברכב והרכב נמצא במגרש מכוניות בשם "עבוד", כדי להחליפו ברכב אחר. בשיחה נוספת מסר שרישיונות הרכב נמצאים אצלו והרכב כלל אינו בבית. בשיחה עם המשיב באותו היום מסר זה שהרכב חונה מחוץ לבית ולא זז. צוין שביום 22.2.19, התקשר אליו נביל בשעה 22:03, ואמר לו בשיחה: "אני נהגתי ברכב אני עשיתי מרדף אני רוצה לבוא לתחנה להיעצר". הוסבר לו שמדובר בשיבוש הליך חקירה ונמסר לו להגיע לשוטר חי שטרית למסור עדות על כך. בשיחה עם השוטר חי שטרית, ביום 23.2.19, עלה שנביל לא התייצב בתחנה. צוין שמיום מעצרו של המשיב, נביל אינו מפסיק להתקשר לשוטר שבתאי ולנסות לשכנעו לסייע לאחיו להשתחרר מהמעצר ולסגור את התיק. במזכר פורטו השיחות שערך נביל עמו.

ממזכר של שוטר נוסף עלה שלא אותרו מצלמות באזור כיכר השהידים.

מזכרון דברים נוסף של השוטר שבתאי כהן, עולה שביום 24.2.19, ניגש לביתה של נירוז חסן, באעבלין, לצורך איתור רכב "סובארו", השייך למשיב. השוטר הגיע לביתה, שם נכח בעלה, תאמר חסן, העובד אצל נביל אבו גליל. לדבריו, הרכב לא חנה בביתו, ציין שלא ראה אותו מיום חמישי ועד אותו היום, ואיננו יודע היכן הרכב. הבעל סרב להעלות את דבריו על הכתב.

6. הסנגור טען לכרסום בחומר הראיות, בשל שורה של פגמים כלהלן:

- השעה המצוינת בכתב האישום אינה נכונה.

- הדבר היחיד שקושר את המשיב לארוע המיוחס הוא מזכרו של השוטר שבתאי כהן, שמכיר את המשיב מתחנת המשטרה. בדוח הפעולה של הארוע הוא מציין שזיהה את המשיב מהשמשה הקדמית של הרכב, בעת שהיה בכיכר השהידים, ומן הראוי היה לאתר מצלמה בכיכר, והנסיגות לאתר מצלמה לא היו רציניים. הסנגור טען

עמוד 3

שביצע בדיקה באותה כיכר, במקום בו עמד השוטר, וכיוון את המצלמה לרכבים הבאים ממערב למזרח, ואין סיכוי שהשוטר, לדבריו, יראה את השמשה הקדמית של הרכב. נוסף על כך קיים סרטון מצלמות של השכנים, בו נראה רכב המשטרה נוסע אחרי רכב המשיב, לכאורה, מרחק של עשרות מטרים. צוין ששוטר נוסף שהיה במקום, מוחמד זבידאת, ציין בדוח הפעולה שלו שהמשיב זוהה על ידי השוטר שבתאי בלבד, משמע, שהוא עצמו לא זיהה אותו. רק יום למחרת, כשהגיע המשיב, רגלית, לתחנת המשטרה, לצורך ביצוע עבודות שירות, ציין זבידאת, שהוא מזהה אותו בוודאות.

- השוטר שבתאי ציין במזכר מאוחר יותר שהחלונות הצדדיים של הרכב מחופים בכיסוי פסלטיק כהה, ולא ניתן לזהות דרך חלון הצד מי הנהג. השוטר לא ציין פרטי לבוש של המשיב, לצורך זיהויו.

- לאחר הארוע התקשר השוטר שבתאי לאחיו של המשיב, אותו הוא מכיר, ומסר לו את פרטי הארוע, והאח השיב שהדבר לא יתכן, היות שהם הוציאו את המשיב מהבית. המשיב ציין שזה שבועיים-שלושה הוא עזב את ביתו, ואין לו גישה למפתחות הרכב, ואינו יודע היכן הרכב, ואחיו אישר זאת. אביו נחקר גם הוא וציין שהמשיב אינו בבית. דודו שוחח עם הסנגור והגיע לתחנה למסור עדות שהמשיב היה אצלו, ואין לו קשר עם הוריו ואחיו.

- אחיו של המשיב, העד העשירי ברשימת עדי התביעה, התקשר לשוטר שבתאי ומסר לו שהוא נהג בארוע, והמשטרה לא מיצתה את החקירה בעניין זה.

- המשטרה לא בדקה עם המשיב את טענותיו שלא נהג ברכב.

7. לאחר שבחנתי את מכלול חומר הראיות שהונח לפני, ובו דוחות הפעולה של השוטרים מזכריהם, מצאתי שדי בחומר הראיות המצוי לפני כדי להצביע על פוטנציאל להרשעת המשיב במיוחס לו.

8. לעניין טענות הסנגור, מקומן להליך העיקרי, שם יבחנו באופן יסודי ומעמיק.

מסוכנות המשיב

9. מסוכנות המשיב בנהיגה, נלמדת מנסיבות ביצוע העבירה ומעברו התעבורתי.

10. על המסוכנות הנובעת מעבירה של נהיגה בזמן פסילה, עמד כבוד השופט א' רובינשטיין, ברע"פ 2221/11, **הראל נ' מדינת ישראל (לא פורסם):**

"נהיגה בזמן פסילה אינה סטירת לחי לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עלמא, לנהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזיק הגה בידו וינהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש".

11. על חומרת העבירה של נהיגה, לכאורה, בפסילה, כשמתלווה לה עבירה לכאורה של אי ציות להוראות שוטר, עמד כב' השופט אהרון האוזרמן בת"ד 4221-08-14 **מדינת ישראל נ' שלומי תם** (להלן - עניין תם), שם נהג הנאשם בפסילה, ללא רישיון נהיגה וללא שציית להוראות שוטר:

"הפסילה הינה הכלי העיקרי, שקיים בידי בית המשפט, כדי למנוע את המשך הנהיגה ממי

שמסכן בנהיגתו את בטחון הציבור. כאשר נהג בהתנהגותו מראה כי אין בעונש המקובל של נטילת רישיון הנהיגה כדי להרתיעו, ובמיוחד כאשר אותו נהג מסכן את הציבור בבריחה משוטרים בשל חששו להיתפס בהיותו נוהג בזמן הפסילה, הרי שהענישה ההולמת במקרה זה, היא במאסר בפועל."

12. בענייננו, המשיב נוהג משנת 2011, ולחובתו 15 הרשעות קודמות. 2 הרשעות בגין עבירה של נהיגה בשכרות. האחרונה, מיום 7.1.19, בעטיה נפסל רישיונו לתקופה של 3 שנים. על אף זאת, הרהיב עוז וכחודש וחצי בלבד לאחר שנפסל, ביום 20.2.19, נתפס, לכאורה, נוהג, כשהוא בפסילה, תוך שהתחמק משוטרים שכרזו לו לעצור, וסיכן משתמשי דרך אחרים ואת עצמו, עד שבליט ברירה, נאלצו השוטרים להפסיק את המרדף נגדו, בשל הסיכון הרב שנשקף ממעשיו. כל זאת עשה המשיב בעת שהוא נושא מאסר בעבודות שירות, בתחנת משטרת שפרעם.

לחובת המשיב הרשעה נוספת בגין נהיגה בשכרות (משנת 2015) וכן דוח, מיום 28.10.17, בגין עבירה דומה. לחובתו 3 עבירות של נהיגה במהירות מופרזת (משנים 2018, 2013, ו- 2012) והרשעות נוספות.

הכרעה

13. נהיגה בפסילה היא מעבירות התעבורה החמורות ומקימה עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת, כשמתלוות לה עבירות של אי ציות להוראות שוטר, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקופה, בעת שהוא נושא מאסר, בעבודות שירות.

עברו התעבורתי של המשיב מעיד שעונש המאסר שהוטל עליו לא הניאוהו מלנהוג בפסילה, תוך אי ציות להוראות שוטר. התנהגותו מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שמורא הדין לא חל עליו.

חלופת מעצר

14. בדיון שנערך לפני הציע ב"כ המשיב חלופת מעצר שלפיה ישהה המשיב במעצר בית מלא, בבית הוריו, ובפיקוחם.

15. על פי סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"], על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה.

16. יצוין שלרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2227/08 גריפאת נ מדינת ישראל (לא פורסם, 14.3.2008)). אולם לצד האמור, כשהתנהגותו של משיב מלמדת שאין ליתן בו אמון ושהוא יסכן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

לעניין זה אפנה לדבריה של כב' השופטת מרים קסלסי במת (י-ם) 36-01-14 מדינת ישראל נ' מאגד רגבי:

"טוען הסנגור כי הלכה מבית משפט עליון שאין לעצור עד תום ההליכים בתעבורה כבדרך שגרה אלא כחריג בלבד. מאז אותה אמרה (בש"פ 2227/08 גריפאת מיום 14/3/08), ובחלוף השנים, נאשמים לא מעטים הושמו במעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה ומעצרים אושר בערכאות הערעור, לרבות בבית המשפט העליון. ראה למשל בש"פ 2173/12 אל גניני נ' מדינת ישראל מיום 22/3/12, שם אמר כב' השופט זילברטל כי "יש מקרים בהם מסוכנותו של הנאשם מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים, הגם שמדובר בעבירות תעבורה". באותו מקרה דובר על נאשם שלו רישיון נהיגה פחות מארבע שנים, רישיונו נפסל ואף על פי כן נהג ימים ספורים בלבד לאחר מכן."

17. בענייננו, לשיטת ב"כ המבקש אף אם קיימת עילת מעצר ניתן לאיין המסוכנות באמצעות חלופת מעצר ראויה חלף מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח.

הסנגור הציע חלופת מעצר בית מלא, בבית הוריו, ובפיקוחם.

אציין שלא התרשמתי מהוריו שיש ביכולתם להציב גבולות למשיב ולרסנו, לאחר ששב ונהג בפסילה, כחודש בלבד לאחר שנפסל, ובעת נשיאת מאסר בעבודות שירות. הגרסאות שמסר אביו לעניין הרכב, בו נהג, לכאורה המשיב, לא היו עקביות, ואמו כלל לא ידעה במה הוא חשוד.

סיכום והחלטה:

18. לאחר שבחנתי את נימוקי הצדדים ושקלתי את טענותיהם, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להתקבל.

עברו התעבורתי של המשיב, והעובדה שביצע את העבירה המיוחסת לו, לכאורה, כחודש בלבד לאחר שנפסל, ובעת נשיאת מאסר בעבודות שירות, כשלחובתו 2 הרשעות בגין נהיגה בשכרות, ודוח נוסף בגין נהיגה בשכרות, כשבתיק זה מתלווה לעבירה של נהיגה בפסילה עבירה של אי ציות להוראות שוטר, - מעידים כולם על מסוכנותו הרבה של המשיב.

19. נוכח האמור ולאחר שהמשיב שב ואחז בהגה, על אף המאסר שהושת עליו, לא השתכנעתי מעדותם של המפקחים שיש בכוחם למנוע הישנות העבירות.

20. המשיב מעיד בהתנהגותו שאין לו מורא מהדין ומפגין זלזול בהחלטות ביהמ"ש ומי יארום שלא יפר תנאי חלופת מעצר.

נוכח דפוס התנהגותו, ועל רקע העדר המורא שהפגין כלפי רשויות אכיפת החוק עד כה, במישור התעבורתי, והסיכון הנשקף ממנו לציבור, לא מצאתי שיש מקום לחלופת מעצר בשלב זה.

נוכח האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"א אדר א' תשע"ט, 26 פברואר 2019, במעמד
הצדדים.